

Borgernes input om plejehjem i Gentofte

Anonym:

Min far har Alzheimers. Han er på plejehjem i [tekst fjernet]. Han har været der 2,5 år. Min opfattelse er at de er meget underbemandet. De er en nattevagt fra 23-7 til 40 beboer fordelt på to etager. Ofte ligger min far i sin seng til over frokost- våd, ingen morgenmad og ingen medicin. Som plejer skal de have tålmodighed og være vedholden. Kræver tid som plejerne ikke har. Nogle gange er han ikk kommet i seng og sover i lænestol i opholdsstuen. Fornyelig var han dårlig. Min mor pressede på flere gange da hun var bekymret. Til sidst sagde min mor: enten får i en læge til at undersøge ham eller også ringer jeg selv til 112. Han blev indlagt med to blodpropper og forhøjet infektionsrisiko. Han var svækket. Efter fem dage på hospital blev han udskrevet. Vi har forsøgt at tale med stedet mange gange men der sker ikke rigtig så mange forbedringer. Vi er stærkt bekymret og er ikke tryk ved at have ham på plejehjem. Vi har desværre ikke mulighed for at have ham hjemme da han er krævende. Ville ønske at han var på Dagmarsminde i Græsted.

Frederik Qvist:

Jeg kan ikke udtale mig om normeringen i Gentofte kommune generelt, men jeg kan udtale mig et enkelt plejehjem, Sønderøhave, afdeling A. Min hustru flyttede ind på plejehjemmet 16. marts 2020, netop som der blev lukket ned pga. corona. Hun er nu stærk dement, Alzheimer, kan f.eks. ikke kende mig og har også mistet sine taleevner.

Plejehjemmet er delt i 4 afdelinger. På hendes afdeling er der 11 beboere, som generelt er meget dårlige. Pga. corona-situationen er der forsat visse begrænsninger i pårørendes færdsel på plejehjemmet (må i princippet kun opholde sig på hendes stue), og det er derfor svært helt at kende de øvrige beboeres tilstand. (Afdelingen er dog netop blevet åbnet op til en anden afdeling med ca. 10 nye beboere, men de har deres eget personale – i hvert fald i dagtimerne - og har også deres egne fællesrum. Så udvidelsen betyder tilsyneladende reelt ikke noget for den oprindelige afdeling).

Men det er min opfattelse, at plejehjemmet er godt bemandet. De fleste af personalet føler jeg er kompetente og imødekommende, og jeg føler mig tryk på såvel min hustru's som mine vegne.

Da hun flyttede ind spurgte jeg, om jeg kunne få en oversigt over personalet og deres kompetencer og ansvarsområder – det var i midlertidig ikke muligt.

Inger Vanggaard:

Skal Far passe Mor. Han er også syg?

Mine forældre er begge flytte på Plejehjem, Lindely, Sankt Lukas Stiftelsen, Gentofte. De har hver sin lejlighed på samme etage.

Mor har Alzheimers og Lewy Body.

Far har PSP, en atypisk Parkinson.

Mine forældre har boet på Lindely i snart 3 år. Mors sygdom er blevet betydeligt værre. Specielt efter hun har brækket hånd og hofte dec 2020. Hun har haft Corona og efterfølgende lungebetændelse. Hun er gået fra at være dement, men fysisk ok, til nu også at være fysisk meget begrænset.

Lindely overlader Mor til Far det meste af dagen. Specielt fra kl. 16 indtil aftensmad kl. ca. 17.30 hvor Mor kan være meget ulykkelig/vred eller lignende. Far ringer ofte til mig og er ulykkelig over ikke at kunne klare opgaven. Jeg har spurgt til at Far aflastes i det tidsrum, der også er sammenfaldende med at hans egen energi er brugt. Lindely er helt afvisende. Mor bruger i forvejen for mange ressourcer. Gentofte Kommune afviser at gå ind i sagen. Det er op til Lindely. Far bliver yderligere deprimeret. Deres indbyrdes forhold bliver sat på maksimal prøve dagligt, fordi Mor vil væk. Det er mit indtryk, at Mor medicineres maksimalt for at begrænse byrden. Eksempelvis må vi andre hele tiden høre på at hun gerne vil på toilettet, og derefter bliver vi skældt ud over, at Mor bruger for mange ressourcer.

Jeg er ulykkelig for min Far.

Jeg er ulykkelig for min Mor.

Jeg kan ikke selv reagere mere. Jeg er nødt til at lade det bag mig. Jeg har hver dag kvaler med at skulle sige 'Pyt'. Jeg aner ikke hvordan jeg får nogen til at forholde sig til mine forældre som mennesker, fremfor en arbejdsopgave, der skal overstås. Det er opbevaring til døden, og ikke et liv. Det er kun akutte problemer og receptmedicin, der bryder hverdagen. Pleje og omsorg og forsøg på trivsel, livskvalitet er helt udenfor opgaven.

De ansatte er ikke onde. Nogle af dem er blevet hårdføre og ligeglade. Det er bare et arbejde. Resten forsvinder så hurtigt de kan. Al kritik bliver håndteret som fjendtlighed. Jeg bliver voksenmobbet for at prøve at skabe overblik. Ignoreret. Talt ned til. Kulturen for læring er ikke eksisterende.

Helt strukturelt er det et kæmpe problem, at diverse journalsystemer ikke taler sammen.

Plejhjemets adgang til regionens/specialisternes journaler er nul. Plejhjemslægen læser og viderebringer ikke information. Kun, hvis der spørges direkte, vil han måske give viden videre.

Tandplejen svarer kun, hvis plejhjemmet spørger specifikt. Gdpr får skylden for meget.

Regionen/Hospitalet tilbyder pårørende og plejhjem telefonsupport. Ingen på plejhjemmet ville drømme om at ringe. Der er ingen aktiv søgen om viden og ideer ud over det akutte. I princippet er Regionens ressourcer spildte.

Andre services som fysioterapeut, tandpleje, fodterapeut, frisør og lignende går helt i vasken fordi ingen følger Mor. Jeg kan ikke som pårørende få besked om hvor og hvornår, der er besøg. Mor skal altså alene kommunikere med de relevante. Det kan hun ikke. Derfor indstilles og udskydes behandling pga. samarbejdsvanskeligheder. Der har kun været et besøg fra omsorgstandplejen på snart 3 år.

Mor er gået fra at være en som alle elsker, til at være en alle synes er besværlig og samarbejdsvanskelig. Hun er gået fra tillid til andre, til at være panisk angst, når nogen tager fat i hende. Det er eksempelvis nærmest umuligt at få lov at klippe hendes negle. Hun er bange.

Jeg kunne blive ved at skrive, men det her er vist tilstrækkeligt.

Anonym:

Jeg har en dement far (alzhaimers) som bor på[tekst fjernet]. Vi er meget bekymrede for den omsorg, som ydes. Der mangler i den grad hænder og i den grad personale, som er uddannet/ eller bare trænet i at have med demente at gøre. Meget ofte ligger min far i sengen til langt op ad formiddagen i enten sit tøj fra dagen før eller nattøj. Underordnet ... det er gennemblødt af tis. Der lugter derfor ofte meget dårligt på hans stue. De siger at han ikke vil, ikke vil med når de foreslår noget. Men vores version er, at det er alt for nemt at sige, at han ikke vil. Sagen er vel, at

en dement har brug for, at man er mere vedholdende på en omsorgsfuld måde. Han kan jo ikke bare selv tage tøj på, børste tænder, barbere sig mv. Han har jo glemt det lige så snart de er ude af døren igen. Han er lige så krævende som en rullestolsbruger, men det er så nemt at glemme ham, fordi han umiddelbart ser "nydelig ud". Men hvis min mor ikke kommer, bliver han aldrig barberet og ser meget nusset ud. Problemet er oveni, at min mor, som jo også er i midten af 70'erne, efterhånden er meget udkørt både mentalt og fysisk. Det er langt fra holdbart. Vi er meget frustrerede over forholdene på plejehjemmet. Da min far havde haft lungebetændelse og var retur på plejehjemmet, gav min mor udtryk for sin bekymring over hans tilstand, og plejehjemmet sagde at de passede på ham. Til sidst gav de efter og var enige i, at det nok var bedst ringe 112. Han havde meget meget forhøjede infektionstal og oveni havde han blodpropper i begge lunger. Hvis min mor ikke havde sagt til dem, at hun ville tage ham med hjem og ringe 112, er det vores overbevisning at han nok aldrig var kommet på hospitalet. Det er ikke omsorg.

Mia Jensen:

Puha en tungt emne i mit tilfælde. Vi taler Gentofte kommune. Min mor er på en plejehjem på snart 4 år. Det er en katastrofe 😞. Ledelsen er skiftet sååååå mange gange. Der er intet fast personale. Sygeplejerske på afdelingen vi er på nummer 7 eller 8 kæmper en kamp for bare alm pleje bliver overholdt, med det negle pleje. Ingen der opdagede mor tabte 10-12 kg på 3 mnd. Det tog 3 mnd at få en komfort stol. Jeg måtte i en 6 uger sørge for babymad til min mor da hun ikke fik mad. Hun kan ikke spise selv og de stillede en skål yoghurt foran hende fjernede den efter et par timer med et nåårh hun er ikke sulten.

Jeg kunne blive ved.

Generelt skal der i Alzheimers regi råbes op om hvor mange er ramt og hvor svær en sygdom det er også for pårørende.